

— Vi kan derfor ikke komme ind paa en offentlig Redegørelse for de enkelte Punkter. Dog skal det nævnes, at et Spørgsmaal om „Kvinderne og Folkebibliothekerne“, der indlededes af Professor Steenberg fra „Statens Bogsamling“, lod til at vække megen Interesse, og vil maaske nok blive fremdraget senere til Overvejelse indenfor de enkelte Kredse.

Man drøftede Distriktsordningens Virken og fik det Indtryk, at der, hvor den har virket, har den været aldeles fortreffelig, hvorimod den nærmest maa betragtes som lammende paa Kredsene, der hvor den slet ikke har virket.

Desværre synes der at være Distrikter, som kun har arbejdet ganske lidt eller endogsaa slet ikke, og dette var Formandsmødet enigt om at beklage.

Om Bladet oplystes det, at dets Papirspriser og Trykningsomkostninger igen er steget i 1917, men at man dog havde haft den Glæde i 1916 at modtage henved 1500 Kroners ekstra Tilskud fra Kredsene.

Angaaende Fællesmødet i 1917 udtaltes det Ønske, at Fællesstyrelsen vilde forsøge at skaffe Tillidsmændene til dette Møde modereret Rejse paa de danske Statsbaner.

Flere Udvalg havde Ordet for at aflægge Beretning om deres Arbejde, og Forhandlingen var i det hele taget overordentlig livlig. Mødet sluttede Kl. 6½, men om Aftenen Kl. 8 samledes Formændene og Fællesstyrelsen i et Antal af 40 atter i „Kvindernes Køkken“, hvor hyggelige og indbydende Kaffebrøde nu stod dækket.

Det har jo været Skik før, at Formandsmødet blev efterfulgt af et offentlig Møde, og det offentlige Møde igen af en festlig Sammenkomst.

Der har i de senere Aar været klaget en Del over den lange Arbejdsdag, som derved fremkom, og Fællesstyrelsen havde derfor besluttet i Aar ikke at arrangere noget offentlig Møde, men tværtimod give Formændene den Lejlighed, som saa mange af dem har ønsket, til at samtale indbyrdes, stifte Bekendtskaber og i det hele taget faa noget ud af det personlige Samvær, som efter manges Mening lider for meget gennem en overfyldt Dagsorden.

Man er jo vant til at se Deltager-

ne i D. K.s Møder arbejde fra Morgen til Aften, styrtede afsted til et hastigt Maaltid og tilbage igen til nyt Arbejde, komme sent hjem til Logiet om Aftenen og begynde tidligt næste Morgen. Det var derfor helt velgørende at se dem i fredelige roligt samtalende Grupper, og det var fornøjeligt for Ledelsen at faa Tid til at slaa sig lidt til Ro imellem dem.

Der holdtes en Del Taler med Indøvelse af et nyt „Hurra“ for D. K. Medlem af Lyngby-Kredsen, Asta Iversen, glædede Forsamlingen med at oplæse en smuk, lille Fortælling af Strindberg.

Kl. 11 skiltes Deltagerne, som det syntes glade ved Arbejdet og forfriskede af Samværet. Der rettedes under hele Forsamlingens Tilslutning en Tak til Indehaverne af „Kvindernes Køkken“ for den hyggelige Ramme, de havde skabt om D. K.s Formandsmøde 1917.

Trætte Mænd.

—o—

Jeg vil gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger til en Artikel i „Kv. og Sf.“ af 30. Decbr. 1916 med Titlen „Trætte Mænd“ af e.—e.

— Udtrykket „Trætte Mænd“ er en Førvanskning, det dækker slet ikke, hvad der fra salgsvenlig Side blev hævdet. — Uden at det er min Hensigt at kaste mig ind i en Diskussion om Salg eller ikke Salg, vil jeg pointere, hvad der i den Forbindelse blev sagt. Der blev nemlig sagt: „Vi ejer ikke Kolonier nok til at vi kan faa uddannet en Stab af dygtige Mænd eller Kvinder til Koloniarbejdet saaledes som Stormagterne med de store Kolonier kan det, og særlig tror vi, at vi har uoverskuelige Vanskeligheder at overvinde, naar det gælder Kolonisation i Troperne.“ — Selverkendende Mænd turde derfor have været et mere passende Udtryk. — Vi Kvinder skal forresten vogte os for saa stærke Udtryk som „Trætte Mænd“, det er et Udtryk, der uhyre let kunde vendes mod os selv som Slægtens Opdragerinder. —

Endnu en Ting i samme Artikel vil jeg ogsaa gerne have Lov til at sige et Par Ord om.

e.—e maa ikke kende synderligt til det Afsnit af Historien, som ligger før Margrethes Regeringsaar, naar hun

ikke ved, at Kong Valdemar Atterdag — Margrethes store Fader — havde samlet hele Landet paa Sønderjylland nær, og tillige skaffet lovmæssige Tilstande til Veje, og Sønderjylland var han i Færd med at inddrage under Kronen, da han døde 1375.

Dronning Margrethe, som i Begyndelsen af sin Regering ganske naturligt manglede noget af Faderens Autoritet, maatte overlade Sønderjylland som Len til de holstenske Grever, og omtrent den samme Historie gentog sig, da Margrethe døde, og Erik af Pommern kom paa Tronen.

Om Margrethes Kvindelighed siger A. Fabricius: Dronning Margrethe var mandig og herskesyg. — Man tillægger hende et majestætisk men indtagende Væsen Iøvrigt havde hun meget tilfælles med Faderen; ligesom han for hun helst med Læmpe og forstod snildt at skjule sine Planer, men naar det behøvedes, kunde hun handle med Kraft. — Hun var kold og beregnende, og hun forstod at vælge sine Folk, skønt Tiden var fattig paa store Mænd. —

Hvor vidt Dronning Margrethe havde kunnet holde Norden samlet, hvis hendes Regering var blevet fortsat i Aarhundreder, er naturligvis vanskeligt at sige, men det ved vi, at Svenskerne allerede i Margrethes Levetid var meget misfornøjet med Foreningen med Danmark. — Hele Sverige var paa den Tid i stærk Fremvækst, fra at være et Danmark underlegent Land, var det ved at blive Hovedlandet i Norden.

Skagen, 8. Jan. 1917.

Thyra Hansen.

— — —
Vi har forelagt ovenstaaende for Mærket „e.—e“, som paa Thyra Hansens Bemærkninger har svaret følgende:

Udtrykket „Trætte Mænd“ anvendes alene om de Mænd, som i Agitationen før Øsalget gentagne Gange paa Møder og i Pressen har udtalt, at vi savnede Vilje og Kræfter til at iværksætte de nødvendige Reforme.

Fra en saadan Selvpogivelse mente e.—e, at Kvinderne burde tage Afstand som dem, der aldrig havde haft Lejlighed til at dokumentere deres Vilje og Kræfter i denne Sag.

E.—e har hverken udtalt sig som Salgsven eller Salgsmodstander, blot forsøgt at redde Kvinderne fra alt Medansvar for den Afmagt, som de „selverkendende“ Mænd i Diskussionen